

Kosmály Gábor
 lévai (Szlovákia) fotóművész

régi képek és új történetek
 kiállítása Pásztón

Megegyítő:
 2010. március 10-én (szerdán)
 17⁰⁰ órakor
 a Teleki László Városi Könyvtár
 Galériájában
 (Nagymező út 3.)
 A kiállítást megegyítja:
 Shah Gabriella
 művészettörténész

Köszöntőt mond:
 Sisák Imre
 polgármester

zenei közreműködők:
 Babják Eszter,
 Banos Boglárka,
 Égerházi Réka

Március 11-én (csütörtökön) 14⁰⁰ órakor fórum a Könyvtárban
 a határ menti kulturális és művészeti szervezetek képviselőivel.
 Előadók: Bottván Zoltán (Magyarok Világszövetsége Országos Vezetőjének tagja),
 Gyetvainé Szorcsik Annéla (Lélependitők Társaságának elnöke)

A kiállítás az Oktatási és Kulturális Minisztérium "Új tudást, műveltséget mindenkinék" programja
 keretében meghirdetett "Pályázat határon túli magyar képző-, ipar- és fotóművészeti kiállítások
 valamint filmszakmai programok megszervezésére és lebonyolítására" című támogatás
 segítségével valósult meg.



Szeretettel köszöntöm a tisztelt közönséget!

Jelen kiállításon Dr. Kosmály Gábor a szlovákiai Léván élő és alkotó fotóművész alkotásai láthatók. Kosmály Gábor művészete hosszas keresése a festészetben és a grafikán keresztül a nyolcvanas évek elején a fotográfiában tisztult le. Jelen kiállítása is bizonyítja, hogy a fotóművészet teljesértékű művészeti műfaj - csakúgy mint a festészet vagy grafika - hiszen kifejezőeszközei ugyanolyan határtalanok mint az említett műfajoké.

Ezt bizonyítja az az erős „grafikai“ hatás, mely fellehető Kosmály Gábor „régi képein“.

Jelen kiállításon az 1990-es években és

a 2000-es évek elején készített monokróm fotói mellett legújabb alkotásait is láthatják. A klasszikus analóg képeket egyedi módon készíti, saját technikai eljárást alkalmaz, amely az izohélia és a Sabatier effektus régi lehetőségeit viszi tovább. A fotokémiai eljárások után is gyakran belekarcol, összerak, szaggat, tükröz, ezáltal egy új képdimenzió alakul ki - fotógrafikának is lehetne nevezni. Ennek az eljárásnak az a tanúsága, hogy a fotó éppúgy alkalmas a képzőművészeti beavatkozásokra, mint a grafika vagy a festmény.

Az újabb történetek szintén analóg filmre készültek szkennelés és nyomtatás technikájával. Közös kifejezési eszközük az egyszerű dolgokban rejtett csodálatos világ ábrázolása.

Kosmály Gábor műveivel nem egy valóság felettiséget teremt, hanem a valóság elemeinek -



személyeknek és tárgyaknak az expresszív átformálásával illetve deformálásával alkotja meg az új kép valóságát, amelyben gyakran saját pszichikai állapotait is fejezi ki. Ha a jelenlegi kiállításról egy gyors leltár készítünk, akkor Bukott angyalokat, Pokolja járó királykisasszonyt, Emlékeket térben és időben, vidám lányokat látunk. – Ezek régi képek sorozathoz tartozó darabok.

A Bibliában szereplő Teremtés könyve szerint az első emberpár, Ádám és Éva először meztelenek voltak, de miután megszegették Isten törvényét (az ősbűnnel), nem érezték többé jól magukat ezen állapotukban, és fügefalevélből kötényt készítettek maguknak. Kosmály Gábor képeinek Évái - a Vidám lányok - nem követték el a bűnt, Táncoltak vígan tovább – mégis pokolra járó királykisasszonyokká, bukott angyalokká lettek. Aki meztelen, az csak önmagához tartozik, esetleg ahhoz, akinek felkínálja magát. Kosmály Gábor képein a meztelenség nem párosul azonban bujasággal. Őt minden tekintetben gyönyörködésre alkalmas női meztelenség érdekli. A teljesen tökéletes, mintaszerű nőtest spontán meztelensége, melyet boncolgat, összerak, kiemel, elhagy.



A képzőművészetek a test formszépességének visszaadására mindig az abszolút meztelenséghez fordultak. Hogy a test a formai szépségértékek milyen kincsesbányája, legjobban bizonyítja az, hogy az »Apoxyomenos«-tól Szinnyi-Merse »Pacsirtá«-jáig és Rodin »Csók«-jáig majdnem két és fél ezredév minden nagy művésze talált benne új és nagy értékeket. A meztelenség

igazi kifejező művészete azonban kétségkívül a tánc. Ennek a legősibb művészetnek - mint minden művészetnek - alapja a felszabadulás öntudata, a lehetőségek korlátlanságának és gazdagságának érzése.

Újabb képei között látjuk Exupery emlékére című alkotást, mellyel a francia író előtt tiszteleg. A francia és a világirodalom kiemelkedő személyisége, mint ezt jól tudjuk minden regényéből, pilóta volt. A második világháború alatt a francia felderítőknél szolgált, amikor 1944-ben lezuhant a repülőgépe. A roncsokat csak 2000-ben találták meg Marseille partjainál. Kosmály Gábor alkotása épp a gép zuhanásának kezdeti pillanatát ábrázolja.

Az új képek központi tematikája lehet a fent és a lent – a repülés, a magasság, a zuhanás. Az ég, a folyó, a lomb, a fa. – De vannak furcsa, törött tárgyak – műanyag tárgyak is.

Az avantgárd művészet részéről régi vágy, hogy ne csak archiválásra érdemes, dekoratív célzatú, szép vagy kevésbé szép, jó vagy kevésbé jó műveket kell létrehozni, hanem magát az életet kellene bizonyos művészeti, vagy művészethez közeli elvek alapján átalakítani. Így tett Kosmály Gábor is, mikor a Szerelmes töredéktárgyak témájához nyúlt.

Valójában tényleg csak egyszerű dolgokban rejtett csodálatos világ ábrázolása a célja? Vagy van más mögöttes tartalom a repülőgép sebezhetősége, a műanyag tárgyak törekenysége és a fa között, mely mindig áll, -rendíthetetlenül, még ha játékszere is az elemek harcának. Véleményem szerint van. És nemcsak a technikát hódította meg, hanem ezen keresztül a műélvezőt is, hiszen képei mind-mind közvetítenek, többet mutattak, mint a valóság, belefogalmazta érzéseit is, hiszen érzékeny ember, aki a világ változásaira azonnal reagál. Képeinek nagy része gondolkodásra készíti az embert. Köszönöm figyelmüket!

